

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Срећна вам слава, браћо и сестре, Свети отац Сава!

Данас цео српски род, ма где да се налази, гледа у једну тачку, гледа у центар српскога народа, гледа у Светога Саву који је био и остао у свему први: први просветитељ, први учитељ, први архиепископ, први мученик за Господа Христа, мученик савести, први исповедник – и у свему Свети Сава је био први.

Зашто Срби толико поштују Светога Саву? Зато, управо што је Свети Сава успео у своме животу да од принца Растка изгради један светитељски лик у себи живећи у Светој гори Атонској, напустивши у седамнаестој години двор свога оца Стевана Немање. Он се предао сав подвигу за Господа Христа. Живео је Њиме, Његовим Јеванђељем, Његовим заповестима, светим врлинама, у посту и молитви, у труду и подвигу, у послушању и смирењу и тако је изградио себе и претворио себе од принца у светитеља.

То је пут Светога Саве који је пред очима свакога Србина или бар би требало да буде тако, јер по чему се ми Срби разликујемо од других народа ако не будемо се угледали на Светога Саву? Данас, и у Небеској Србији, Светога Саву величају и прослављају све Небеске Силе, анђели и арханђели, сви свети апостоли, свети мученици, свети исповедници и сви који су Богу угодили јер данас је његов дан. Наравна ствар да Свети Сава је то многоструко заслужио. Сваке године о Светоме Сави се држе многобројне беседе и говори, академије и представе и рецитације од наше деце и омладине, али никада и никада се не може све казати о Светоме Сави. Увек много више остане изван речи, што није речено него оно што је речено.

Ми обично знамо да набројимо некол'ко његових дела, да је добио самосталност Српске Цркве, да је помогао своме брату, Стевану Дечанском, у добијању краљевске круне, дакле, у стварању српске модерне државе у то време, да је, ето, био први српски просветитељ и учитељ, али у чему? У свему ономе што је

Христово, што је свето, што је благочестиво, што је милом Богу мило и драго и Богу приступачно.

То је Свети Сава учинио за род српски и много више од тога. Он је и као дипломата био у то време, решавао је проблеме које нису могли да реше државници. Он је ишао да мири завађене, он је помагао сиротињу, он је градио цркве и манастире, почев од свете Жиче и Студенице његовога оца. И после њих његови потомци наставили су то задужбинарско дело и окитили српску земљу предивним задужбинама које као звезде на небу сијају народу српскоме. Зато Светога Саву треба да славимо, да га прослављамо и да се на њега угледамо и да нашу децу и омладину учимо томе, да не одрастају као дивље маслине него да буду као питоме маслине које је Свети Сава насадио у рају едемском, у врту едемском. Јер каже се у његовом светом тропару да је он био вођа пута који води у живот. То је Свети Сава. У који живот? У Вечни Живот, у Царство Небеско!

Зато ми трудимо се да будемо и останемо на путу Светога Саве, да нам заиста буде учитељ и вођа на путу који води у живот. На жалост, данас многи прослављају Светога Саву устима и језиком али делима својим су далеко, далеко од њега, скренули са његовога пута, изменили његово предање које је он примивши од светих апостола и светих отаца предао своме роду, и удаљили се од оних идеала, од оних врлина, од оних заповести Божјих којима је Свети Сава живео, изграђивао свој светитељски лик у себи.

Нека Господ, молитвама Светога Саве и осталих светитеља из рода нашега, покаје наш српски народ, да се вратимо к себи, да се вратимо на пут Светога Саве, да останемо достојни његови потомци, да ка томе путу и на тај пут упућујемо наша млађа покољења како би се име Светога Саве, као што кажу дивне песме, славило у све векове будућности, док је света и док је века.

Нека би молитвама Светога Саве Господ и нама даровао опроштај наших грехова и да би смо његовим путем стигли и

ми у Царство Небеско, у Живот Вечни, тамо где се он налази са осталим светитељима Божјим, да и ми са њима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин!